

Lukáš Kladívko a jeho boj s nápady

Je nesmírně talentovaný a pracovitý. Poděbradský výtvarník, který se věnuje umění ve veřejném prostoru, graffiti, street artu, instalacím a mural artu čili velkoplošným nástěnným malbám. Své výtvarné stopy zanechává po celém světě. Těmi nejvýraznějšími v jeho rodném městě jsou výzdoba podchodu pod železniční tratí nebo zeď u parkoviště poblíž pivovaru, před níž vznikla úvodní fotografie. Vedle vlastní tvorby je Lukáš Kladívko zakladatelem a ředitelem unikátních projektů, jako bylo Woodoo Session nebo je v současnosti Město=Galerie. Během nich se setkávají a tvoří umělci ve veřejném prostoru z celého světa.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová,
archiv Lukáše Kladívka

Lukáši, kde se ve vás vzalo tolik šikovnosti?

Nedávno jsem se v Karviné při výtvarné akci, na níž byla pozvaná spousta lidí z Evropy, bavil s mladým klukem, který dělá realitistiku a je to super. Říkal jsem mu, že se s tím musel narodit, a on na to, že asi jo. U mě je to podobné, asi jsem se s tím narodil.

Kdo váš talent odhalil?

Na základce jsem měl na výtvarku a zároveň jako třídní učitelku skvělou paní Richterovou. Ta už tenkrát našim říkala, aby mě dali na výtvarnou školu. Ale oni tomu asi úplně nerozuměli, nechtěli ze mě mít výtvarníka, ale spíš řemeslníka.

Takže jste po základní škole šel kam?

Na obor kuchař – číšník. Pak jsem si udělal i maturitu z předmětů obchod a právo ve veřejných službách. To vlastně jen proto, že jsem si myslel, že maturitu potřebuji. Ale nikdy jsem se ani jednomu nevěnoval.

Jak a kdy jste se potkal s graffiti?

Na začátku devadesátých let jsem začal po Praze registrovat magické podpisy a vzkazy a výtvarně zdařilé malby v ulicích. Nebylo jich mnoho a tichou poštou se o nově

vzniklých piecech (dílech, pozn. red.) dalo mezi zasvěcenými dozvědět – skoro jako ve stínadlech. Ta symbióza s graffiti v uvedených letech je velmi podobná. Občas se objevil i nějaký piece na vagonu metra, což byl tenkrát v postkomunistické šedi naprostý vizuální výbuch.

Hned po maturitě jste se vydal do světa na zkušenou...

Už na škole jsem měl potřebu někam jezdit, šel jsem třeba za školu a vydal se do Bratislavy, Budapešti, Varšavy nebo jen do Olomouce, poznávat město, něco namalovat, anebo se podívat do galerie. Vše pouze vlakem. Takhle jsem objel skoro celou Evropu a poznal spoustu lidí, s některými mě dodnes pojí přátelství. Po maturitě jsem odjel na různé sezónní práce, například do Soluně nebo Berlína a později i do Tel Avivu. Potkával jsem se s výtvarníky a zjistil jsem, že i ti, co dělají graffiti, jsou umělci, mají ateliéry, malují nejen na zeď, ale i na plátno, vystavují, učí na vysokých školách, což tady nebylo. Všechno jsem okouknul a zjistil, jak to může fungovat. Jak říkáte, Honza se vydal do světa na zkušenou... ale bez buchet.

Po návratu domů jste dělal co?

S kamarádem z Chorvatska jsme v Praze nejen na výlohy francouzských restaurací v centru kreslili křídovými barvami pozvánky na tematické akce. Jednou nám řekli,

že pořádají večírek a navrhli nám, abychom jim vtipně vyzdobili interiér. Začali jsme tvořit dekorace, blbli jsme, malovali, a moc nás to bavilo. Majiteli restaurace se to líbilo. V té době zrovna přebíral velký hudební klub Duplex na Václaváku, nabídl nám práci scénografů pro všechny velké párty. Byl jsem tam asi čtyři roky, současně jsem vytvářel vizuály na párty pro největší pražské kluby té doby. Byla to kreativní a dobře placená práce, navíc jsem se dostal na zajímavá místa a poznal skvělé lidi. Například jsem byl v jedné místnosti s Rolling Stones

a to díky tomu, že jsem vytvářel interiér klubu pro oslavu šedesátin Mika Jaggera společně s jeho architektkou, která si mě k tomu vybrala. Tenkrát to slavil v Praze a tam jsem si s kytaristou Keithem Richardsem popovídal i krátce na baru, setkal jsem se pracovně také s Václavem Havlem a tak dále. Na druhou stranu jsem při té práci narazil i na špatné lidi, prostě šmejdy a „krysy“. Do toho jsem doma i venku furt maloval a maloval. A přitom jsem měl v hlavě myšlenku, že bych chtěl dělat ještě něco jiného než graffiti.

A tak roku 2006 odstartoval v Poděbradech první ročník sympozia tvorby ve veřejném prostoru Woodoo Session...

Při svých cestách jsem se v Berlíně potkal s kluky, klasickými graffitáky, writery (sprejeři, často specialisté na písmo, pozn. red.), které jsem znal. Stejně jako já pokukovali po klasickém umění, chtěli se posunout s graffiti dál a začali vytvářet prostorové 3D objekty. Uspořádali skvělou akci, kdy na kruhovém náměstí v Berlíně stvořili město z 3D graffiti nápisů. Ty představovaly budovy, lavičky a další prvky, vše bylo pospojováno dřevěnou dráhou, po které jezdil vláček z nákupních košíků. Celé to mělo velmi vtipný koncept, doted jsem nic takového neviděl. Oslovilo mě to, od té doby jsem začal vnímat graffiti a věci z něj vzešlé jako umění. Další inspiraci jsem našel v Itálii, kde se spojili jazzoví hudebníci,

kteří improvizovali, čili takzvané jamovali, s writery, kteří malovali abstraktní obrazy. Jazz a graffiti mají velmi blízko. Lidem, co graffiti neznají, říkám, že to je skoro jako jazz. Je to obdobný styl života, myšlení, uměleckého vyjádření, s tím rozdílem, že jedni mají hudební nástroje, druhí barvy. Dnes už se graffiti nemalují jen spreji, ale i štětci, válečky, velké plochy dokonce i hasičskými stříkačkami. Tohle mi otevřelo mysl a řekl jsem si, že u nás v Čechách je to zaseklé a je potřeba to změnit. Kromě toho se kolem mě začali objevovat lidé, kteří to cítili podobně. Chtěli jsme dávat lidem dohromady, aby se poznali a mohli se navzájem inspirovat, a tak vzniklo Woodoo Session. Přátelství, která se tam za deset let konání zrodila, přetrvávají doposud. Navíc z většiny lidí, co sympoziem prošli, jsou světově uznávaní umělci.

Jak těžké bylo s tvorbou ve veřejném prostoru seznamit širší okruh lidí?

Ve světě už se podobné akce konaly, ale my jsme byli na začátku. Někdy to bylo úplně UFO, lidé nám věci ničili, nerozuměli tomu. Báli se nás, mysleli si, bůhví, co jsme za lidi. Bylo to těžké. Ale díky naší práci se nám podařilo veřejnost nakopnout, vychovat ji.

**Pokračování rozhovoru
na straně 6**

SOUTĚŽ
o poukazy
do prodejny
chovatelských
potřeb
Super zoo

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři,

léto budiž pochváleno! Tohle známé úsloví z lyrické komedie Léto Fráni Šrámka k začátku července prostě sedí. Začaly prázdniny, slunce nás pálí na kůži, začínáme dny volna se svými blízkými, cestujeme, koupeme se, opékáme vuřty, zpíváme a smějeme se. V pořadí sedmý měsíc roku je prostě fajn. Zajímavé je, že naši prapředci na základě svého pozorování a soužití s přírodou měli léto o trochu dřív než my nyní. Rok totiž rozdělovali ne na čtyři, ale na osm ročních období – své týdny a měsíce včleňovali do období zvané pozimek (či předjař, od sv. Matěje, 24. 2.), jaro (čili vesnu, od sv. Josefa, 19. 3.), podletí (od sv. Jana Nepomuckého, 16. 5.), léto (od sv. Medarda, 8. 6.), poletí (či polétí, od sv. P. Marie kořenné, 15. 8.), podzimek (čili podzim, od sv. Matouše, 21. 9.), předzimí (od sv. Martina, 11. 11.) a zimu (od Narození Páně, 25. 12.). Další zajímavost týkající se jejich vnímání času se váže k samotnému dni. Ten bylo dříve zavyměřeno počítat nikoliv od půlnoci, ale již od západu slunce. Z tohoto důvodu například Mikulášskou obchůzku dodnes uskutečňujeme již večer 5. prosince a ze zcela stejných příčin byl dříve Štědrý večer již součástí oslav největšího vánočního svátku – Narození Ježíše Krista. Ale zpět k nejteplejšímu období roku, dlouhým dnům a dozrávajícím ovoci. Rádi přispějeme k Vaší letní pohodě dnešním vydáním. Najdete v něm obsáhlý rozhovor s Lukášem Kladívkem, který právě během tohoto období spolu s dalšími výtvarníky ožívuje vzhled našeho města. Přínášíme životní příběh fotbalisty Bojka Dočkala či povídky o opeřených a kamených orlech a orlicích. Na poslední stránce to cinká zlatými medailkami z mistrovství Evropy závodnic v aerobiku a mažoretkovém sportu. Soutěž o 3 poukázky vždy v hodnotě 500 korun do prodejny Super zoo najdete na straně 2, své odpovědi na soutěžní otázku nezapomeňte poslat do neděle 30. července na adresu redakce@novinypropodebrady.cz. Hned v pondělí vylosujeme trojici výherců. Užijte si krásné léto!

Užijte si krásné léto!
Redakce NPP

Výherci soutěže z NPP 5: Pavel Pech, Hana Křenková, Marta Boučková | Výherce soutěže z NPP 6: Jiří Dlab. Gratulujeme!

Připraveni na léto?

super
ZOO

slevy až
30%

PO - NE:
9:00 - 20:00

U Bažantnice 1506
Poděbrady

Soutěžte s námi a vyhraďte 3x 500 Kč poukázku na nákup v Super zoo.

Napište nám alespoň tři značky krmiva pro psy, které prodáváme v naší prodejně Super zoo v Poděbradech.

Podmínky soutěže: Odpovědi zasilejte do 30. 7. na e-mailovou adresu: redakce@novinypropodebrady.cz. Nezapomeňte připojit své jméno a telefonní číslo a souhlas se zveřejněním jmen vylosovaných výherců. Z došlých správných odpovědí vylosujeme 3 výherce, kteří vždy obdrží poukaz v hodnotě 500 korun do prodejny s chovatelskými potřebami Super zoo.

Plaček
PET PRODUCTS

Inzerce

Značková prodejna Ryor Poděbrady

Přijďte k nám na prodejnu vyzkoušet nový Citrus Spirit Parfum s osvěžující vůní květů a spolehlivé krémové deodoranty se 48 hodinovým účinkem. Rádi vám pomůžeme s výběrem a sestavením ošerění.

- Parfém Citrus Spirit nabízí spojení svěžích květinových tónů s opojnou vůní pomerančových květů. Zažijte pocit neodolatelné lehkosti a okouzlení. **610 Kč**

- Krémové deodoranty pro ženy i muže s 48hodinovým účinkem. **160 Kč**

♥ Kdy máme otevřeno?

Po-Pá 8:30-17:30
So 9:00-13:00

♥ Kde nás najdete?

Značková prodejna
Ryor Poděbrady
Komenského 40
(kousek od kolonády)

Sledujte nás
na Ryor Poděbrady

**Sleva 15 %
na produkty Ryor**

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.

Platí od 4.7. do 4.8. 2023.

Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

PAMĚTNICKÉ PŘÍBĚHY

Žáci opět zdokumentovali působivá vyprávění

Text: Monika Langrová
Foto: Marek Velechovský

Je pondělí 29. května odpoledne a v nymburském kině Sokol se odvíjí další díl projektu Příběhy našich sousedů, tentokrát poděbradsko-nymburský. Vůbec poprvé totiž společně prezentují výstupy své půlroční práce žáci poděbradských základních škol a nymburské základní školy a gymnázia. Osm žákovských týmů, osm osudů více či méně známých pamětníků. Ti jsou v hledišti kina přítomni včetně vědkyně Pavly Erbanové, která během svého života pomáhala disidentům a schovávala samizdaty a jejíž rodina ukrývala kopii

posmrtné masky Jana Palacha. Její vyprávění velmi zdařile a citlivě zpracovali žáci poděbradské ZŠ Václava Havla pod vedením pedagožky Ilony Plockové (na snímku s pamětníci). V rámci rozhlasové reportáže je mimo jiné zajímavé, zda se v období totality bála. „Někdy ano. My jsme se báli, ale v nás byl takový vzdor, že to přehlušilo ten strach,“ odpověděla jim paní Erbanová. Mezi pamětníky je také známý poděbradský výtvarník Milan Exner, jehož vypravěčský dar umocnili žáci ZŠ T. G. Masaryka vedení svou učitelkou Evou Ernstovou vizuálně krásnou videoreportáží. Během odpoledne jsou prezentované i originální animované reportáže věnované akteru Sameťové revoluce v Nymburce, investigativnímu novináři Jaroslavu Kmentovi či nymburskému patriotu a spisovateli Janu Řehounkovi. Příběhy našich sousedů je dokumentaristický projekt neziskové

organizace Post Bellum, do kterého se už pátým rokem zapojují žáci a učitelé základních škol a víceletých gymnázií. Mají za úkol vyzpovídat pamětníka, natočit vzpomínky, digitalizovat fotografie, prozkoumat archivy a nakonec vytvořit rozhlasovou, televizní nebo psanou reportáž či dokument. Smyslem projektu je mladým lidem i veřejnosti přiblížit vzpomínky jedinců, jejichž životy významně ovlivnily dějinné události 20. století. V současnosti jsou shromážděny téměř tři tisíce osudů. Nejnovější výstupy poděbradských a nymburských žáků je možno zhlédnout na www.pribehynasichsousedu.cz/prezentace/nymburk-a-podebrady.

„Věříme, že předávání zkušeností mezi generacemi je nejpřirozenější způsob vzdělávání. Žádná učebnice nedokáže tak jedinečným způsobem inspirovat jako vyprávěný příběh.“ Lidé z Post Bellum

Pokračování článku ze strany 5

Jedlo se a pilo a tancovalo

Sváteční oběd mívá několik chodů. Začínal kaldounovou polévkou, leckde měli vedle husy také vepřovou pečení, sekanou a řízky. Dělal se i králík na smetaně nebo svičková, objevily

Pokračování rozhovoru s L. Kládívkem (ze str. 1)

Postupem času lidé naši tvorbu přijali. Dneska se to úplně překlápilo, sami nás oslovují a chtějí od nás něco vytvořit. Ale pořád jsme oproti světu o deset patnáct let pozadu. Ještě musím zmínit, že nám v počátcích Woodoo velmi pomohl Tomáš Kalenda, který byl tehdy ve městě místostarostou. Dnes to zní vtipně, ale byli jsme šťastní, když nám na jeden z prvních ročníků pomohl získat příspěvek čtyři tisíce korun. Nicméně potom přišla léta, kdy jsme město žádali o podporu a měli pozvané výtvarníky, kteří v té době studovali vysoké umělecké školy třeba v Berlíně nebo v Paříži, a dostali jsme příspěvek 520 korun, za což jsme koupili krabičku sroubů. Zbytek nákladů jsem financoval ze svého nebo z darů od kamarádů a místních podporovatelů, bez nichž by to nebylo možné realizovat. Například Miloš Novák nám tenkrát velmi pomohl a dá se říct, že bez něj by se akce nikdy nekonala. Běžně se náklady na jeden ročník pohybovaly kolem dvaceti až třiceti tisíc, což byly skoro dva měsíční platy. Do dneška platí, že poděbradské sympozium mělo a má velký mezinárodní přesah. Vznikají z něj ročníkové práce na vysokých uměleckých školách a dokonce byl za mnou zástupce pařížského Muzea současného evropského umění MUCEM a říkal mi, že Woodoo Session berou jako zásadní evropský počin, jenž nemá obdoby a který má v uvedeném muzeu své místo. Požádali nás, abychom za dva tři roky obdobnou akci uspořádali v Paříži, takže teď řeším, jestli jo, nebo ne, jelikož některé stromy se přesadit prostě nedají.

Proč Woodoo Session po deseti letech v Poděbradech skončilo?

se i koroptve a všechno se zapíjelo dobrým pivem. Po obědě kroky mnohých zaměřily do hospody, kde už hrála dechovka oblíbené skladby v lidovém tónu. Tanci málokdo z mladých odolal a často se tancovalo až do bílého rána. Důvodů k napití a připití na zdraví a dobrou náladu se mezi sousedy našlo dost, zejména když hospodský

Myslím si, že mnoho místních nezná skutečnosti, o kterých teď spolu mluvíme. A byli i tací, kteří sympozium považovali za setkání nějakých bláznů. Přitom se tady vystřídala špička současné evropské scénové výtvarného umění. Dnes jsou z nich učitelé na uměleckých vysokých školách po celém světě. Při desátém ročníku došlo k průšvihy s instalacemi včetně té od akademického sochaře a profesora Kurta Gebaue- ra. Měly být uloženy v depozitu, ale pracovníci technických služeb je místo toho zlikvidovali, cenný materiál si někdo vzal. Celé to bylo smutné a přišlo nám to neucitě vzhledem k tomu, co jsme tady za deset let dokázali vybudovat. Některá díla, jež při Woodoo Session vznikla, dosud město zdobí, mají trvalou hodnotu. Po tom incidentu jsme ho už v Poděbradech nechtěli dál pořádat. Shodou okolností nás oslovil starosta z Kutné Hory a nabídl nám, abychom se sympoziem pokračovali tam.

Nakonec jste v Kutné Hoře zahájili nový projekt, jste jeho ředitelem a kurátorem. Letos se Město=Galerie koná už po sedmé.

S kolegy jsme usoudili, že je čas na změnu. A to i díky faktu, že je společnost už daleko otevřenější umění ve veřejném prostoru. Přesli jsme na jiný koncept. Deset let jsme dělali profesorskou akci, která byla hodně umělecká. Řekli jsme si „pojdme to trochu propojit a víc to přiblížit veřejnosti prostřednictvím velkoformátových maleb a pozváním autorů mimo akademický svět“. V Kutné Hoře nám ve všem vyšli vstříc. Postupně se akce rozšířila i do dalších míst. V jednom roce jsme ji uspořádali dokonce v pěti městech, což je určitě evropský unikát. Sama Česká televize nás požádala, zda může o projektu natočit reportáž, to se často nestává. Letos už Město=Galerie proběhlo v Benátkách nad Jizerou

photově nabídl pěkně vysušené nebo v octě naložené vuřty, rybičky a preclíky. Odpoledne také obyčejně s velkou slávou vyrukovali ostrostřelci, hasiči, sokolové, baráčníci či příslušníci jiných spolků k veřejným cvičením a předvádění své zdatnosti a dovednosti. Místem děje bývalo původně náměstí, v minulém století se zábavy

a v Nymburce, v polovině srpna se uskuteční v Poděbradech a v září v Mladé Boleslavi. Nejvíce ze všeho mě těší, že podobné aktivity jsou i v jiných městech a že jejich organizátoři přebírají postupy, se kterými jsme kdysi přišli my při pořádání Woodoo Session.

Stiháte vlastní ateliérovou tvorbu?

Moc ne, což mě na tom trochu mrzí, ale soustavně na němčem furt pracuju, takže svým způsobem ano. Plánuji v příštím roce projekt galerie G18 z větší části někomu předat a víc se věnovat jak své tvorbě, tak rodině. Na stole mám rozdělaný obraz, přetřansformovaný z muralu, který jsem vytvořil na ostrově Ibiza. Bud' namaluju první obraz a pak ho dělám na zeď, nebo obráceně. To je případ Strážce vědy a umění, před kterým jste mě fotili na parkovišti pod Bílou růží. Posléze na plátně vznikl triptych, vedle jmenovaného ještě obrazy Strážce života a džungle a Strážce noci a strachu.

Přiblížte nám, jak dlouho trvalo namalování muralu, který jste vloni vytvořil v Nymburce právě při akci Město=Galerie? Tolik detailů musela být pěkná piplanda...

Byla to velká piplanda. Mural nám ve dvou zabral devět dnů. Pracovali jsme dvanáct hodin denně, já namaloval základ a kolega ho vybarvoval. Je tam hodně detailů, na druhou stranu celek dělají právě ony. (Nymburský mural je na snímku, kde Lukáš Kládíčko stojí na budově)

Máte to tak, že na začátku realizace stojíte před prázdnou zdí a nápady se vám honí hlavou?

Ano, mám. Je na tom blbý, že těch nápadů mám strašně moc. A vůbec nejhorší je vybrat jeden z nich. Konkrétně na nymburský mural jsem měl postupně upravených dvaadvacet verzí té scény. Když nevím, co vybrat, řeknu mojí

většinou přenášely do Obory. I pro mládež tu bývalo plno zábavy od závodů v pytlich, po shazování vyrovnaných plechovek míčkem nebo prokousání se velkým koláčem až k zapečené koruně v jeho středu. Posvícenská taneční zábava ve vyzdobených hospodských sálech pokračovala druhý den v pondělí odpoledne

milé, ať ze všech návrhů vybere jeden, případně tři. Vždycky mi dobře poradí, jsme propojeni už dlouho, zná mě a má dobré oko. Já pak ze tří vyberu jeden pro realizaci. Ale tím mě „utrpení“ nekončí, to je pouze první fáze. Pak nastupuje druhá. Když obraz maluji, napadá mě spousta dalších variant, jak by to šlo udělat. To je sebezničující. Musím s tím bojovat, zahnat to, aby mě to psychicky a tělesně nevysilovalo.

A když jdete jen tak po městě, zjevuje se vám, co by mohlo na prázdných stěnách být?

Dřív jsem po nich koukal a třeba si na nich i něco představit. Ale teď spíš nechávám místa, aby ke mně sama promluvila. Veřejný prostor vnímám jinak než na začátku, víc si ho vážím. K samotným realizacím při našich projektech přistupujeme maximálně pokorně. Pochtivě vybíráme umělce, aby jejich styl v daném prostoru fungoval. Mnohé zdi odmítáme, vysvětlujeme jejich majitelům, že by se tam malba nehodila. Někdy jsou prostě hezčí, tak jak jsou.

Kolik vašich výtvarných stop je po republice potažmo ve světě?

Tisíce. Graffiti, malby. Anebo instalace, ty tvořím náhodně, v daném okamžiku, jako reakci na konkrétní situaci. A odejdu. Poskládám nějakou věc, něco dokreslím třeba jen sirkou, toho dělám kvanta. V současnosti z těchto instalací dávám dohromady knihu.

Jaké máte další plány?

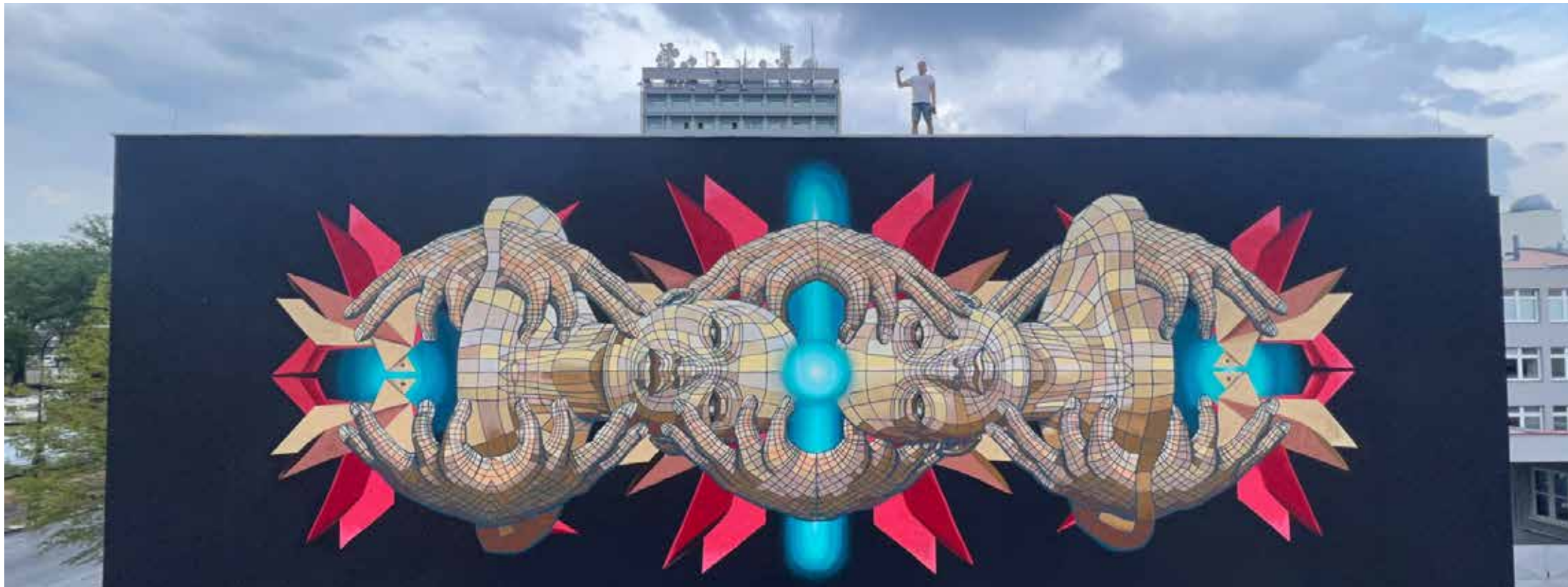
Do budoucna bychom rádi z muralů přešli k sochám a instalacím ve veřejném prostoru a vrátili se zpět k původní myšlence Woodoo Session. Sochařina je úplně jiná disciplína. Máme vizi jedné velké sochy v Nymburce a také rozskicované návrhy na dvě velké sochy pro Poděbrady. Obě vycházejí z jejich tradice, prozradím, že se jedná o recycle

„o zlaté hodince“ a v úterý vyvrcholily „sousedské“. Za týden v neděli bylo ještě posvícení „mladé“, ale to už jen doma a pro nejbližší zvané. Všechno se snědlo, vypilo, a nakonec zbyly jen vzpomínky a představy o tom, jak se to příští posvícení za rok vyvede. Podle Františka Čečetky ale „Nebylo každé posvícení

zdařilé – v neúrodném roce zpívala chasa Nebývej, nebývej posvíceníčko, nemáme koláče ani pivičko... Zato, když se zdařilo, těžko se vypravovali mladí ve středu ráno na robotu, v uších jim hučela ještě písnička: Škoda, že to posvícení aspoň třikrát za rok není...“

projekt a u jedné bych si přál, aby vznikla ve spolupráci se sklármami. Ty jsou s lázněmi základní pilíře našeho města. Rádi bychom to prostřednictvím soch lidem připomínali. Čekáme na vhodný okamžik, kdy bude vše připraveno a budu to moci začít řešit s radnicí. Je to samozřejmě o poměrně

velkých penězích, ale na druhou stranu jsou sochy trvalou hodnotou ve veřejném prostoru města. Musím ještě podotknout, že bez spolupráce a vstřícného postoje radnice v posledních letech by spousta takovýchto projektů ani realizovat nešla, za to jí patří můj dík.

KULTURA

Úspěch fotografa Jiřího Sourala

Text: Monika Langrová
Foto: Markéta Kolínská

Poděbradský fotograf Jiří Soural se stal vítězem sedmého ročníku prestižní fotografické soutěže Czech Nature Photo se snímkem Matterhorn v kategorii Krajina. Soutěž je určena pro fotografy

přírody a je rozdělena do šesti hlavních kategorií. Nominované snímky vybírala odborná porota z více než 2 400 fotografií. Do soutěže své práce poslalo 254 fotografů z České a Slovenské republiky. Hlavním cílem soutěže a následné výstavy vítězů, nominovaných a dalších vybraných fotografií je vzdělávat veřejnost a motivovat ji k péči o přírodu. Výstavu je možno zhlédnout do 3. 9. v galerii Czech Photo Centre, Seydlerova 2835/4, Praha 5 (Nové

Butovice), od 12. 9. bude výstava putovat po Česku. V příštím vydání přineseme s fotografem Jiříem Souralem rozhovor.

KALENDÁŘ AKCÍ

Pátek 7. 7.

Kostýmovaná procházka s Bílou paní | Sraz u květinových hodin | 21.00 | 80 a 50 Kč
Účinkuje: Divadelní spolek Jiří, scénář a režie: Ladislav Langr
Bílá paní zve diváky na tajemnou i úsměvnou cestu strnávajícím se městem za jeho bohatou historií i fiktivními příběhy.

Neděle 9. 7.

Uni Big Band Vamberk – kolonádní koncert | Pódium na kolonádě | 15.00 | Vstup zdarma

Čtvrtek 13. 7.

Varhanní koncert | Havířský kostelík | 17.30 | Vstup zdarma

Pátek 14. 7. – sobota 15. 7.

Barvy léta | Jezero Poděbrady | 850 Kč (dvoudenní permanentka)
14. 7. | 18.00 Bikini | 19.20 Volant | 20.40 Synové výčepu
15. 7. | 13.00 Braindead | 14.00 Lety Mimo | 15.10 Totální nasazení | 16.40 S.P.S. | 18.05 Horkýze slíže (SK) | 19.40 Vypsaná fixa | 21.45 Tři sestry | 23.55 Dymytry
Takyé letos bude součástí Barev léta závod v běhu na 10 km – Magorova desítka, připravena bude i trať pro děti anebo děti s doprovodem dlouhá 1 km – „Malá desítka“. Startovní výstřel Barvy léta Runu zazní 15. 7. ve 14.00 v prostoru do areálu. Více informací na www.barvyleta.cz.

Pátek 21. 7.

Kostýmovaná procházka s Bílou paní | Sraz u květinových hodin | 21.00 | 80 a 50 Kč

Sobota 22. 7.

Dechová hudba Mistrňanka | Atrium Letní lázně | 13.00 | 150 Kč

Neděle 23. 7.

Dechový orchestr Východočeské energetiky Hradec Králové – kolonádní koncert | Pódium na kolonádě | 15.00 | Vstup zdarma

Pátek 28. 7.

Kostýmovaná procházka s Bílou paní | Sraz u květinových hodin | 21.00 | 80 a 50 Kč

Neděle 30. 7.

Velký dechový orchestr Mělník – kolonádní koncert | Pódium na kolonádě | 15.00 | Vstup zdarma

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. Každé Po–Út kino nepromítá.
St. 5. 7. **ERHART** | Čt. 6. 7. **INSIDIOUS: ČERVENÉ DVEŘE – PREMIÉRA** | Pá 7. 7. **AMERICKÁ SPRÁVEDLNOST** | So 8. 7. v 17.00 **SUPER MARIO BROS. VE FILMU** | So–Ne 8.–9. 7. **TO TYNOSÍŠ SMŮLU** | St. 12. 7. **INDIANA JONES A NÁSTROJ OSUDU** | Čt. 13. 7. v 21.30 Letní kino **MŮŽEM I S MUŽEM – PREMIÉRA** | Pá 14. 7. **MISSION IMPOSSIBLE: ODPLATA – PRVNÍ ČÁST** | So 15. 7. v 17.00 **KRAKENTEENA RUBY** | So–Ne 15.–16. 7. **O MALÝCH VĚCÍCH** | St. 19. 7. **MUŽ, KTERÝ STÁL V CESTĚ** | Čt. 20. 7. v 21.30 Letní kino **OPPENHEIMER – PREMIÉRA** | Pá 21. 7. **BARBIE** | So 22. 7. v 16.00 **SPIDER-MAN: NAPŘÍČ PARALELNÍMI SVĚTY** | So–Ne 22.–23. 7. **MŮŽEM I S MUŽEM** | St. 26. 7. **ŽIVOT PRO SAMOUKY** | Čt. 27. 7. **NOČNÍ MŮRA** | Pá 28. 7. **STRAŠIDELNÝ DŮM** | So 29. 7. v 16.00 **MAVKA: STRÁŽKYNĚ PRALESA** | So–Ne 29.–30. 7. **DVĚ SLOVA JAKO KLÍČ**
Více informací na www.zameckybiograf.cz.

Několik slov o vystupujících:

Hot Club

Legendární jazzová mladoboleslavská formace, která působí na české jazzové scéně již od roku 1963 a častokrát reprezentovala Mladou Boleslav a celou Českou republiku v zahraničí.

Jiří Kotača kvintet & Géraldine Schnyder

Jiří Kotača je skvělý trumpetista, který vede jeden z nejlepších big bandů u nás – Cotatcha orchestra, se kterým vystupuje například Lenka Dusilová. Na akci si se svou kapelou připravil program s výbornou zpěvačkou Géraldine Schnyder, která se přestěhovala ze Švýcarska a druhým rokem žije v Brně a neskutečně čeří české vody jazzu a swingu.

Muzikanti na tripu

Energické uskupení se skládá ze dvou profesionálních muzikantů Marka a Lukáše, kteří hrají na žestové nástroje s láskou a radostí.

Kolínský Big Band

Stálíce Poděbradského swingování se svými sólisty – velký jazzový a taneční orchestr složený ze špičkových muzikantů, působících v Kolíně a okolí. Ctí tradice a hraje klasické swingové melodie i současné populární skladby upravené pro velký orchestr.

Jana Koubková Quartet

První dáma českého jazzu už léta patří k předním osobnostem české jazzové scény. Zpívá už od svých šesti let ve sborech, vokálních skupinách i sólově. Jako jazzová sólistka se prosadila v roce 1975 v Jazz Sanatoriu Ludka Hulana, od té doby si prošla mnoha stylovými seskupeními.

Lače Manuša

Groovová kapela složená z muzikantů Orchestru Českého rozhlasu Gustava Bromy vedená charismatickým zpěvákem a kytaristou Tiborem Židou. Hraje jazz, soul, RnB, ale i pop, funk nebo šansony a samozřejmě gypsy style.

(red)

PODĚBRADSKÉ SWINGOVÁNÍ
14.-15.7.2023

Pátek
17:00 Hot Club
20:00 Jiří Kotača kvintet & Géraldine Schnyder

Sobota
15:00 Muzikanti na tripu
16:30 Kolínský Big Band
19:30 Jana Koubková Quartet
21:00 Lače Manuša

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

KONCERT **MICHAL PROKOP & FRAMIS FIVE**

ČTVRTEK 13. 7. 2023
OD 19:00 HOD.
ATRIUM LETNÍ LÁZNĚ PODĚBRADY

Vstupné:
zóna A – 990 Kč (500 Kč hosté lázní)
zóna B – 790 Kč (450 Kč hosté lázní)

Vstupenky k zakoupení v recepcích a na místě

www.lazne-podebrady.cz

Lázně Poděbrady, a.s. a Agentura Harlekýn pořádají

DROBEČKY Z PERNÍKU

Pátek 21. 7. 2023
od 19:00 hod.
Atrium Letní lázně Poděbrady

Vstupné:
zóna A: 350 Kč (300 Kč hosté lázní)
zóna B: 250 Kč (200 Kč hosté lázní)
zóna C: 200 Kč (150 Kč hosté lázní)

Vstupenky k zakoupení v recepcích a na místě

www.lazne-podebrady.cz

Inzerce

